

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kárpáti Miklós ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (I. rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (II. rendű felperes címe) II. rendű felperesnek, dr. Karas Monika ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. szeptember 30. napján meghozott, 65.P.24.861/2010/7. számú ítélete ellen a felperesek részéről 9., az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az elsőfokú bíróság által elrendelt helyreigazítás szövegéből az első két bekezdést mellőzi, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

A le nem rótt kereseti és fellebbezési illetékből a felpereseket - egyetemlegesen - 49.500 (negyvenkilencezer-ötszáz) forint, míg az alperes által szerkesztett lapot kiadó ... Kft-t (címe) 49.500 (negyvenkilencezer-ötszáz) forint megfizetésére kötelezi a Magyar Államnak, külön felhívásra.

Ezt meghaladó költségeiket a peres felek maguk kötelesek viselni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperesek keresetükben olyan tartalmú helyreigazítás közlésére kérték kötelezni az alperest, amelyből kiderül, hogy a ... -i számának 4. oldalán megjelent „...” című cikkben a felperesekre vonatkozóan valótlan tényeket állított. Kérték az általuk megjelölt való tények közzétételére is kötelezni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a közérdeklődésre számot tartó ... vírus kimutatására forgalomba hozott felperesi teszttel kapcsolatosan a beszerzett bizonyítékok alapján a valóságot közölte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetnek nagyobb részt helyt adva arra kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett ... című napilap ...-i számában „... „ címmel megjelent cikkel azonos helyen és betűszedéssel az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül tegye közzé az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás: Lapunk ...-i számában „...” címmel megjelent írásunkban

- valótlanul híreszteltük, hogy a víruseszte a vírus kiszűrésére alkalatlan, s e körülmény a szakhatóságok s a miniszter előtt már tavaly kiderült, mert a termékkel kapcsolatosan piacfelügyeleti eljárást folytat (a ... kezdeményezésére) az ... Hivatal (...), mely eljárásban a megfelelőség-értékelési eljárás lefolytatása szabályszerűségét vizsgálja a hatóság;

- továbbá valótlanul állítottuk, hogy a teszt alkalmazásával betegeken kísérletezgettek, ami felveti az emberi élet gondatlan veszélyeztetése bűncselekmény gyanúját, ez utóbbi híresztelés is alaptalan következtetés;

- továbbá valótlanul állítottuk, hogy minimális szakmai elvárás, hogy a gyártó-forgalmazó felperesi cég ... referencia laborban vizsgálta be influenza vírus tesztjeit, mert a gyártást-forgalmazást megelőző eljárás során benyújtandó előzetes tesztben bejelentett vizsgálati helyszínt a hatóság jóváhagyta;

- valótlanul állítottuk, hogy a ... Kft. II.rendű felperes neve cégcsoportjához tartozik, csakúgy, mint a ..., s így saját termékéről önmaga bocsátott ki igazolást a ... a ... termékeit tesztelve, s így a tesztelés hiteltelen;

- továbbá valótlanul híreszteltük, hogy az ... hatóságnak fogalma sincs arról, hogy a súlyos betegségeket okozó (felperesi cég által forgalmazott) baktérium kiszűrő tesztet egyáltalán bevizsgálta-e valaki - mert a bevizsgálás tényét a ... minden esetben igazolta;

- s így valótlanul utaltunk súlyos ellentmondásként arra a való tényre, hogy a felperes tesztjei bevizsgáló helyeként megjelölt ... Kórházban nem vizsgálták be felperes baktérium tesztjeit, mert a vizsgálati hely alternatív helyként volt megjelölve, a ... Kft. laboratóriuma mellett”.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte az alperes által szerkesztett lapot kiadó ... Kft. (címe) hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek egyetemleges jogosultakként 50.000 forint perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 24.000 forint eljárási illetéket. A további le nem rótt 3.000 forint eljárási illeték megfizetésére a felpereseket kötelezte egyetemlegesen a Magyar Állam javára, külön felhívásra.

Az ítélet indokolásában hivatkozott a sajtó-helyreigazításra vonatkozó jogszabályokra, a Ptk. 79. §-ára, a Pp. 342. § (1) bekezdésére, a Pp. 343. § (3) bekezdésére, a Legfelsőbb Bíróság PK 12., 14. és 15. számú állásfoglalására, továbbá a bizonyítás körében általánosan alkalmazandó Pp. 164. § (1) bekezdésére, és a Pp. 206. § (1) bekezdésére.

Általánosságban kifejtette, hogy a közöltek jogsértő jellegének vizsgálatakor abból indult ki, hogy a cikk címe és alcíme által közvetített mondanivalót, az egyes kijelentések valóságtartalmát az alperes igazolta-e.

Azon kijelentésre vonatkozóan, hogy a „vírustesztről a hatóság semmit sem tud” az elsőfokú bíróság a keresetet nem találta alaposnak, mert megállapítása szerint a felperesek az alpereshez eljuttatott kérelmükben elírták a teszt elnevezését, ugyanis az alcímben az alperes nem a vírustesztre, hanem a cikk második részében elemzett baktériumtesztre utalt, ami nem értelmezhető úgy, hogy az mindkét tesztre vonatkozott, az elírást pedig a perben a felperesek már nem pontosították.

„A H1N1 teszt alkalmatlan a vírus kiszűrésére, s ez a hatóságok s a minisztérium számára már kiderült ” - kijelentések valóságtartalma körében az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperesnek azt kellett igazolnia, hogy az I. rendű felperes tesztje, amit a hatóság felé gyártani szándékozott tesztként bejelentett, alkalmatlan a ... vírus kiszűrésére és a tényről tud már a hatóság és a minisztérium is. Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az alperes által bizonyítékként hivatkozott iratok tartalma ezt az állítást nem támasztották alá. Az iratok ugyanis azt tanúsítják, hogy kétségek merültek fel a tesztnek a vírust 100%-os bizonyossággal kimutatni képes megbízhatóságával szemben és az ... önálló diagnosztikai eljárásra nem tartotta alkalmasnak, azonban a teszt alkalmatlanságát nem bizonyítják és azt sem, hogy ilyen alkalmatlanságról volt, vagy van tudomása a szakhatóságnak, vagy a minisztériumnak. A felperes által csatolt referencia igazolások bizonyító ereje körében az elsőfokú bíróság - szakismeret hiánya miatt - nem foglalt állást, csak rámutatott arra, hogy az esetleges bizonytalanság sem értékelhető a felperesek hátrányára az alperest terhelő bizonyítási kötelezettség miatt.

Ezen igény vonatkozásában az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta és kötelezte az alperest helyreigazítás közlésére, oly módon, hogy a való tények körében közzétenni rendelte azt is, hogy a szakhatóság milyen eljárást folytat a felperesi vírustesztekkel kapcsolatosan.

Azon kijelentés vonatkozásában, miszerint a teszt alkalmazásával kísérletezgettek embereken és ezzel bűncselekményt valósítottak meg, az elsőfokú bíróság azt vette alapul, hogy az a körülmény, hogy a felperesi teszt nem 100%-os biztonságú és önálló diagnosztikai eljárásra nem alkalmas az ... egyik regionális laborjában „kollegiális alapon végzett vizsgálat” eredménye szerint, nem támasztja alá azt, hogy a gyártó, illetve a termék forgalmazói, használói kísérleteznének pácienseken, és még kevésbé vonható le az a következtetés, hogy ezzel bárki emberi életet veszélyeztetne. E körben tehát a keresetet alaposnak találta az elsőfokú bíróság.

Az a közlés, hogy "a vírusteszt kivizsgálata az ... labor által, mint szakmai elvárás" - az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a szövegösszefüggéseket is tekintve az alperes részéről nem egy általános, szakmai elvárásként került megfogalmazásra, hanem szinte jogszabályi előírásként. Azt azonban az alperes nem igazolta, hogy a felperesi tesztelés szakmai megfelelőségével szemben szakmai hiányosságok merültek volna fel, mert a tesztelés megtörténtéről a

bejelentést a szakigazgatási szerv befogadta, nem emelt olyan minőségi kifogást, hogy a jogszabály által megkívánt tesztelést nem arra alkalmas labor végezte el, és a piacfelügyeleti eljárásban sem a tesztelés technikai lebonyolításában találtak kivetnivalót, hanem dokumentálásbeli hiányosságokat tártak fel, tehát nem alkalmassági kérdés miatt került felfüggesztésre a termék forgalmazása, nem amiatt, hogy szakmai elvárással szemben a felperesi terméket nem olyan laboratórium vizsgálta, amely erre nem volt jogosult.

Mindezekre tekintettel ezt a kereseti kérelmet is megalapozottnak ítélte az elsőfokú bíróság és helyreigazításra kötelezte az alperest, a valótlan közlések mellett a valóságra vonatkozó megállapításokra kiterjedően.

A ... Kft. ...-cégcsoportba tartozása és a teszt bevizsgálásának saját termékre vonatkoztatott igazoláskénti beállítása körében közöltek miatt is alaposnak találta a keresetet az elsőfokú bíróság. Kifejtette, hogy a kifejezések szövegkörnyezetben történő vizsgálata során megállapítható volt, hogy az I. rendű felperesi cég és a ... Kft. ügyvezetése közti informális kapcsolatot, tulajdonosi összefonódást, átfedést az alperes nem tudta igazolni, a csatolt cégiratok erre nem utaltak, a felperesekkel perben álló személyek vallomásai sem igazolták ezt, mert kijelentéseik a felperesekkel szembeni ellenérdekeltségeikből következően nem voltak objektívnak tekinthetők, ezért azt az elsőfokú bíróság a történeti tényállás rögzítésekor sem vette figyelembe.

A baktériumtesztek bevizsgálásáról való hatósági tudomás hiányának és a ... Kórházban a vizsgálat elmaradásaként súlyos ellentmondáskénti értékelése miatti igény vonatkozásában az elsőfokú bíróság helyreigazítás közlésére kötelezte az alperest. Rámutatott arra, hogy az alperes által bizonyítékként megjelölt ... elnökének tájékoztatója nem támasztotta alá azt a sarkos alperesi kijelentést, hogy a hatóságnak arról nincs tudomása, hogy a tesztek egyáltalán bevizsgálta-e valaki, mert ilyen utalást az adatközlő tájékoztató nem tartalmaz, vizsgálati helyeket rögzít, s nem azt közli, hogy ezek a helyek csak megjelölve lettek, s ténylegesen nem végeztek ott vizsgálatot. Konkrét tájékoztatás hiányában csak spekuláció az alperesi következtetés, és az is téves kijelentés, hogy két vizsgálati hely megadása esetén pusztán az egyiken történő bevizsgálás ténye ellentmondásra utal, mert a cikkíró által is ismeretes jogszabályi rendelkezés sem ír elő dupla bevizsgálási kötelezettséget, tehát az alperesi téves kijelentés megalapozza a helyreigazítás elrendelését.

A helyreigazítás szövegében az elsőfokú bíróság bűncselekmény elkövetésével kapcsolatos kitételeket nem fogalmazott meg, mert úgy ítélte meg, hogy az abban való állásfoglalás jelen eljárás kereteit meghaladja.

A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése szerit határozott az elsőfokú bíróság, értékelve azt, hogy a felperesek a kifogásolt állítások nagyobb része tekintetében lettek pernyertesek.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek és az alperes is fellebbezéssel élt.

A felperesek fellebbezése az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányult és az alperest a kereseti kérelmük 1. pontja vonatkozásában is kérték helyreigazító közlemény közzétételére kötelezni. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vették.

Arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azt, hogy az alperesi cikk címének és alcímének - függetlenül a cikk további szövegétől - önálló hírértéke van. A helyreigazítási kérelemben az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben nem történt elírás a részükről, hanem a kérelem szövegében a bírói gyakorlatot figyelembe véve a konkrét sérelem orvoslását kérték.

A cikk címe a ...-tesztre utalt, nem jelölte meg, hogy az vírus, vagy esetleg baktérium kiszűrésére szolgál, ráadásul az átlagolvasó a kétfajta teszt közötti különbséggel nincs is tisztában, így az alcím az átlagolvasó számára a címben írt ...-tesztre utalt, a titokzatosság ennek alapján a szövegkörnyezetből következően a ...-tesztre volt vonatkoztatható. Ily módon az alperes ezen sérelmezett közlés miatt is helyreigazításra köteles, ráadásul az I. rendű felperes gyártásában nem létezik olyan baktériumteszt, amelyről az egészségügyi ellenőrző hatóság ne tudna.

Az alperes fellebbezése is az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányult. Az alperes a kereset teljes elutasítását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az általa becsatolt bizonyítékokat nem vette figyelembe, amikor valótlan híresztelésként értékelte, hogy a ...-vírusteszt alkalmatlan a vírus kiszűrésére és ez a szakhatóságok számára már tavaly kiderült. Az ... intézete a felperesek által átadott próbaverziót vizsgálta, és a teszt megbízhatóságával kapcsolatosan kifejezetten az került közlésre, hogy a teszt a vizsgálat időpontjában nem alkalmas önálló diagnosztikai eljárásra. Ezt követően nem volt olyan vizsgálat, ami az alkalmatlanságot annulálta volna, figyelemmel arra is, hogy a teszteknek a rutin laboratóriumokban is megfelelően kellene „teljesíteniük”.

Az elsőfokú bíróság tévesen fogadta el e körben az ... Kft. válaszlevelét, ugyanis az alperesi megkeresésre kiderült, hogy a kft.-nél a vizsgált reagens elnevezését nem is tudták, nem tudják azt beazonosítani egyik ...-teszttel sem.

Az elsőfokú bíróság ezen kívül a helyreigazítás szövegét is félreérthető módon, nem a PK 15. számú állásfoglalás követelményei szerint fogalmazta meg.

A teszt betegeken történő kísérletezgetéséről szóló rész az alperesi álláspont szerint vélemény, a rendelkezésre álló hatósági válaszból fakadó következtetés, ami nem képezheti sajtó-helyreigazítás tárgyát.

A ...-teszt bevizsgálásával kapcsolatos szakmai elvárásról szóló rész körében az alperes azt fejtette ki, hogy a regionális tiszti főorvos nyilatkozott arról, hogy a szakmai kollégiumok által adott megjelöléssel azt jelzik, hogy az adott laboratórium milyen területen jogosult referencia vizsgálatra. A cikkben jelzett „szakmai elvárás” nem jogszabályi előírásra utal, hanem olyan szakmai szempontokra, ami a nem egyértelmű jogi szabályozáson túli elvárást jelenti. A cikk nem említett olyat, hogy a felperesek nem tettek eleget a törvényi előírásoknak, hanem arra kívánt rámutatni, hogy létezhet olyan helyzet, amely a jogszabályi előírások teljesítése mellett sem tekinthető megfelelőnek az egészségügy szempontjából.

Az alperes előadta, hogy a ... Kft. II. rendű felperesi cégcsoportához való tartozását a tanúvallomásokkal megfelelő módon igazolta, amit alátámaszt a jelzett személyi összefonódás is, így az erre alapított vélemény, miszerint a vírus tesztek minősítése emiatt nem hiteles, nem alapozhatja meg a helyreigazítást.

Okszerűtlenül mérlegelte az elsőfokú bíróság az arra vonatkozó bizonyítékokat, amely azt támasztotta alá, hogy a baktériumtesztek vizsgálatáról a hatóságoknak fogalmuk sincs. Utalt a ... Kórház főigazgatójának cáfoló nyilatkozatára, és kifejtette azt is, hogy ebben a körben következtetéseket közöltek, ami nem alkalmas helyreigazításra.

A felperesi tesztek bevizsgálásával kapcsolatosan a bevizsgáló helyként megjelölt intézményekre utalva megfogalmazott súlyos ellentmondást is helytelenül ítélte meg az elsőfokú bíróság az alperes szerint, figyelemmel arra, hogy a hatóság által adott válasz alapján nem állapítható meg az, hogy a vizsgálati helyként megjelölt laboratóriumok között a bejelentő választhat.

Összességében azt emelte ki az alperes, hogy a cikkben foglalt tényállítások tartalmát sikerült bizonyítani, így az azokból leszármazott következtetések, vélemények miatt jogszerűtlen a helyreigazításra kötelezése.

Mind a felperesek, mind az alperes a másik fél fellebbezésével érintett részben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

A felperesek fellebbezése alaptalan, az alperes fellebbezése részben alapos.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban abból csak részben jutott megfelelő következtetésre.

A Fővárosi Ítéltábla elsősorban arra mutat rá, hogy a perbeli újságcikk egyes vitatott közlései, ha más megfogalmazásban is, de tárgya volt már a peres felek között korábban folyamatban volt sajtó-helyreigazítási pereknek (Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.950/2010., 2.Pf.21.372/2010., 2.Pf.21.373/2010.), amelyek során a Fővárosi Ítéltábla hivatalos tudomást szerzett olyan bizonyítékokról, amelyek jelen ügyben is felhasználhatók, bár megállapítható volt az, hogy a perben több olyan bizonyíték ismételt becsatolására is sor került, amely a Fővárosi Ítéltábla előtt a jelzett perekből már ismert volt.

A Fővárosi Ítéltábla szükségesnek tartja kiemelni azt, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárás speciális eljárás, az adott ügyben mindig a sérelmezett közléseket lehet csak vizsgálat tárgyává tenni, mégpedig az azok miatt előterjesztett, a sajtóhoz megküldött, majd a keresetként érvényesített helyreigazítási kérelem keretei között, a hivatkozott bizonyítékok tükrében.

A bíróságnak ugyanis a sajtó-helyreigazítási perben azt kell megítélnie, hogy a sérelmezett közlések miatt előterjesztett helyreigazítási kérelem teljesítését a sajtószerv jogszerűen tagadta-e meg, illetve a Ptk. 79. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak-e, történt-e az alperes részéről valótlán tényállítás, vagy híresztelés, vagy való tények hamis színben való feltüntetése.

Az elsőfokú bíróság a perben alkalmazandó jogszabályokra helyesen hivatkozott, és helyesen utalt a helyreigazítási igény elbírálásánál irányadó legfelsőbb bírósági állásfoglalásokra, ezért a másodfokú bíróság csak visszautal azokra.

A fellebbezésekben foglaltakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a következők szerint alakította ki álláspontját az egyes sérelmezett kitételek megítélésakor.

- A ... influenza vírustesztről az egészségügyi ellenőrzési hatóság semmit sem tud -
Ezen kereseti kérelem tekintetében a másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját. Épp a főcím és az alcím összevetése alapján ítélte meg a másodfokú bíróság is úgy, hogy a sajtó-helyreigazítási kérelem nem áll összhangban a cikkben foglaltakkal, tehát téves volt a felperesek részéről a vírustesztre utalás. A főcím a közvélemény előtt is ismert ...-vírusteszt forgalmazásának felfüggesztéséről szólt, tehát ennél logikailag sem vetődhetett fel az az értelmezés, hogy az egészségügyi hatóság ne tudjon róla, amikor a piacfelügyeleti eljárás már köztudottan folyamatban volt. Mivel a cikk a baktériumtesztekkel kapcsolatosan is tartalmazott utalásokat, elfogadható volt, hogy az alcím erre vonatkozott. A sajtó-helyreigazítási szabályokból következően nem lehetett eltekinteni attól, hogy a felperesek ilyen módon megfogalmazott igénye nem felelt meg a helyreigazításra vonatkozó feltételeknek, még akkor sem, ha az olvasók többsége számára nem teljesen világos a baktérium és a vírus közötti különbség.

- A ...-teszt alkalmatlan a vírus kiszűrésére, s ez a hatóságok s a minisztériumok számára már kiderült -

Ezen közlésben foglaltak alátámasztására a felperesek és az alperes részéről is számos bizonyíték - megkeresésre adott miniszteri, valamint szakmailag hozzáértő személyektől, intézményektől kapott válaszok - kerültek becsatolásra, amelyekből csak az volt biztosan megállapítható, hogy a felperesi és alperesi állításon kívül nem áll rendelkezésre olyan egyértelmű nyilatkozat, amely alapján teljes bizonyossággal állást lehetne foglalni abban, hogy a felperesi ...-vírusteszt alkalmas, vagy alkalmatlan a vírus kiszűrésére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez olyan szakmai vitának minősül, amely a PK 13. számú állásfoglalás III. pontjában foglaltak szerint nem képezheti sajtó-helyreigazítás tárgyát, így helytelenül járt el az elsőfokú bíróság, amikor a bizonyítás hiányát értékelve sajtó-helyreigazítás elrendelése mellett döntött. A szakhatóságok részéről megmutatkozó bizonytalanság is ezen szakmai vita keretébe foglalható, így a másodfokú bíróság ezen kereseti kérelem körében a felperesek teljes igényét alaptalannak ítélte.

- A teszttel betegeken kísérleteznek és alkalmazása bűncselekményt, emberi élet veszélyeztetését valósítaná meg -

A Fővárosi Ítéltábla ezen sérelmezett cikkrészlet megítélésében sem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját. Ezen közlés nem vonatkoztatható el a ...-vírusteszt alkalmatlanságával foglalkozó kitételről, mivel tartalmilag ez is az alkalmatlanság körében megfogalmazott alperesi vélekedésre épül.

A Fővárosi Ítéltábla egy korábbi perben (2.Pf.21.373/2010.) már kifejtette ezzel kapcsolatos álláspontját, és jelen perben sem merült fel olyan körülmény, amely az

ettől való eltérést indokolná. A Fővárosi Ítéltábla elfogadta ugyan azt a tényt, hogy a ...-teszttel in vitro, tehát az emberi testtel nem érintkező vizsgálati módszert alkalmaznak, azonban tekintettel arra, hogy az érintett személy további gyógykezeléséről ennek ismeretében döntenek ez is olyan szakmai kérdésben való állásfoglalást igényel, ami a sajtó-helyreigazítás kereteit meghaladó eljárásra tartozhat csak, így a helyreigazítási kérelmet a Fővárosi Ítéltábla ebben a vonatkozásban sem találta alaposnak a Legfelsőbb Bíróság PK 13. számú állásfoglalásában adott iránymutatásra is figyelemmel.

- A vírusteszt bevizsgálata ... labor által, mint szakmai elvárás -

A másodfokú bíróság ebben a kérdésben az elsőfokú bíróság álláspontját osztotta. Bár a másodfokú bíróság a szakmai elvárás megfogalmazást - a szövegkörnyezetet is értékelve - a „szinte jogszabályi előírásként” való értelmezését eltúlzottnak találta, ilyen kifogás az alperesi cikkből nem volt kiolvasható, azonban az alperes a cikkben az ...-teszttel kapcsolatos szakmai elvárást az ...-nél található referencia laboratóriumnál történő bevizsgáláshoz kötötte, így az olvasók számára valótlan tartalmat közvetített. Az a peres felek közötti vitából egyértelműen kiderül, hogy a ...-teszt forgalmazásának engedélyezéséhez szükséges bevizsgálás szükségessége és az erre alkalmas referencia laboratórium megítélése körében eltérő álláspontot képviselnek, de az tény, hogy a felperesek az előírásoknak megfelelően a ...-teszt regisztrálásához szükséges feltételeket teljesítették, elvégeztettek egy olyan vizsgálatot, amelynek eredményeként a terméket nyilvántartásba vették.

A felperesek alátámasztották azt, hogy a vizsgálatot végző ... Kft. a Szakmai Kollégium közlése szerint is egy M3-as besorolással rendelkező, különböző kórokozók kivizsgálására és járványügyi vizsgálatok céljára alkalmas laboratóriumot működtet, amely a felperesi termék bevizsgálását elvégezte. Az alperes ezzel szemben az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére nem tudta azt alátámasztani, hogy a ... Kft. által az ... keretein belül létesített és működtetett ... Nemzeti Referencia Laboratórium nem foglalkozik vírusokkal, így a ...-tesztről sem adhatott volna ki vizsgálati igazolást, és azt sem igazolta, hogy a szakmai elvárásnak csak az ... referencia laboratóriumi bevizsgálása felelhet meg.

Abban a kérdésben, hogy egy ilyen jelentőségű, emberek életének befolyásolására alkalmas vírusteszt regisztrálásához, forgalmazásához a jelenlegi jogszabályi követelmények megfelelőek-e, egyeznek-e az adott szakmában véleményt formáló tekintélyek elvárásaival, a Fővárosi Ítéltábla a sajtó-helyreigazítás keretein belül nem foglalhatott állást, de az megállapítható volt, hogy az alperesi cikk ebben a részében az olvasók számára nem a valóságnak megfelelő közlést tartalmazott, ezért ebben a körben helyesen döntött az elsőfokú bíróság a helyreigazításra kötelezésről.

- ... Kft. ...-cégcsoportba tartozása, s a teszt bevizsgálásának saját termékre vonatkozó igazoláskénti beállítása -

A másodfokú bíróság megítélése szerint az alperes nem tudta igazolni azt, hogy a ... Kft. a II. rendű felperes cégcsoportjába tartozik. Tulajdonosi átfedést alátámasztó cégiratot az alperes nem csatolt, összehangolt cégirányítást nem valószínűsített. A

kihallgatott tanúk vallomása sem tárt fel olyan, kétséget kizáró összefonódást, amelyre alapítottn az alperes ezen állítását megfogalmazhatta volna.

A cégek könyvvizsgálóinak azonossága, egyes feladatok megoldásában való együttműködés még nem jelenti azt minden kétséget kizáró módon, hogy a II. rendű felperesi cégcsoport tagja lenne az a ... Kft., amely a felperesi termékről az igazolást kiállította.

A bizonyítottság hiányát az alperes terhére kellett értékelni, így az egymásra épülő kijelentéseket valótlannak kellett tekinteni, amely következtében az alperes köteles a helyreigazításra.

- A baktériumtesztek bevizsgálásáról való hatósági tudomás hiánya - a ... Kórház részéről a vizsgálat elmaradásának súlyos ellentmondásként való értékelése -

Ezen kereseti kérelem körében is helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság megítélése szerint.

A sérelmezett kijelentések megítélésénél a tesztek regisztrációjával kapcsolatos szabályokból kiindulva nem volt megállapítható olyan hiányosság a felperesek részéről, mint amelyre az alperes utalt. Kiemelendő, hogy a felperesek a regisztrációs eljárásban általuk sem vitatottan több lehetséges vizsgáló helyet jelöltek meg, azonban ez nem jelentette azt, hogy egymás mellett több bevizsgálási kötelezettség terhelte volna a felpereseket. A két vizsgálati hely feltüntetése ebből következően alternatív feltüntetésként volt értelmezhető, így arra a tényre, hogy az egyik helyen (... Kórház) vizsgálatra nem került sor, nem lehet olyan tartalmú közlést alapozni, hogy ezáltal vizsgálatot igénylő súlyos ellentmondás keletkezett, illetőleg a hatóságoknak fogalma sincs a bevizsgálásról.

Az elsőfokú bíróság helyesen döntött, amikor az alperest kötelezte ezen kereseti kérelmek miatti helyreigazításra.

A helyreigazítás elrendelése körében annak megszövegezésével is egyetértett a Fővárosi Ítélőtábla a PK 15. számú állásfoglalásban foglaltakra tekintettel.

A Fővárosi Ítélőtábla mindezeknek megfelelően az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta a rendelkező részben foglaltak szerint, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, annak helyes indokaira kiterjedően.

A perköltség viseléséről a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 81. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint határozott.

Budapest, 2011. március 10.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke - előadó bíró

. Győr iné dr. Maurer Amália s.k.. Vuleta Csaba s.k.
bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő